

METHODOLOGISCH VERSLAG FOCUSINTERVIEW 2 - met Bi.

Experiment	2
Schuilnaam in rapport:	Bi
Leeftijd:	34
Hoogste diploma:	Doctoraat Biomedische wetenschappen
Beroep:	Sociaal werker
Hobbies:	Bewegen, sporten, yoga, koken

Wat zijn de belangrijkste thema's die in het interview behandeld werden?

- Een nieuwe beleving van kunst
- Verbondenheid
- De impact van het experiment
- De invloed van eerdere ervaringen
- Veiligheid en setting
- Drempels en het overwinnen ervan
- Belangrijke momenten tijdens het experiment
- Emoties
- Betekenis van de opstelling
- Fysieke ervaringen, lichamelijk gewaarzijn
- Interactie met de omgeving
- Ervaring van ruimte en tijd
- Betekenis van en interactie met het kunstwerk

Een kort overzicht van de reacties op elk van de hoofdvragen die gesteld werden:

- Bi beschrijft de beleving van het experiment als "fantastisch" en "zalig". Ze voelde een sterke verbinding, zowel met de kunstwerken als met de andere deelnemers. Ze geeft ook aan dat dit een nieuwe ervaring voor haar was.
- Ze merkt op dat ze normaal gesproken niet gemakkelijk verbinding kan maken met kunstwerken, maar dat het experiment haar heeft geholpen om meer verbinding te voelen. Het experiment heeft haar kijk op de impact die kunst kan hebben veranderd.
- Een belangrijk thema dat naar voren komt, is de verbondenheid die Bi heeft ervaren tijdens het experiment, zowel met de kunstwerken als met de andere deelnemers. Ze benadrukt het belang van deze verbinding en hoe het experiment haar heeft geholpen om dit te ervaren.
- Bi deelt hoe het experiment haar heeft bewogen en wat voor haar de essentie van de sessie was. Ze beschrijft hoe ze tijdens het opstellingswerk verbinding kon maken met de kunstwerken en hoe dit haar heeft geraakt. Ze twijfelt of ze dezelfde verbinding met kunst had kunnen voelen als ze geen ervaring had gehad met opstellingswerk. Ze vertelt ook over hoe andere, eerdere ervaringen, zoals haar interesse in yoga en therapie, mogelijk hebben bijgedragen aan haar ervaring tijdens het experiment.
- Bi merkt ook het belang van de setting op en de veiligheid die werd gecreëerd tijdens het experiment. Ze merkt op dat de kleine groep en de zachte omgeving hebben bijgedragen aan haar vermogen om zich te verbinden en zich open te stellen tijdens de sessie.
- Bi beschrijft de drempels die ze ervoer, met name haar onzekerheid en het gevoel van niet goed weten wat te doen tijdens de eerste opstelling. Ze merkt op dat ze zich ongemakkelijk voelde bij het eerste kunstwerk, mogelijk vanwege een gebrek aan verbinding ermee en omdat ze te veel bezig was met wat anderen deden. Dit verhinderde haar om zich volledig in het werk te verdiepen. Ze benoemt ook hoe ze deze drempels uiteindelijk heeft overwonnen door meer vertrouwd te raken met de groep en de omgeving. Ze merkt op dat daarom ze het eerste kunstwerk spannender vond dan het tweede, en herinnert zich de troost en verbinding die ze voelde bij "de Middellandse Zee". 2. Ze voelde zich echter dieper verbonden met het tweede kunstwerk, vooral omdat het een groepservaring was en ze gemakkelijker contact kon maken met haar gevoelens.
- Bi benoemt een belangrijk moment tijdens de sessie. Ze beschouwt het moment waarop ze een connectie voelde met een bepaalde positie in de opstelling als magisch. Dit gevoel van verbinding met het kunstwerk en de omringende energie was voor haar een hoogtepunt.
- Ze bespreekt de emoties die ze tijdens de sessie ervoer. Dat waren voornamelijk positieve emoties zoals enthousiasme en blijdschap, vooral bij het tweede kunstwerk. Bij het eerste kunstwerk voelde ze meer onzekerheid en was ze meer in haar hoofd.
- Bi reflecteert op de waarde van de opstellingen. Ze gelooft dat de opstelling een meerwaarde heeft, omdat het een gevoel van verbondenheid creëert en een dieper begrip van het kunstwerk mogelijk maakt, andere informatie naar boven kan brengen, dan wanneer je gewoon rond een kunstwerk zou praten.
- Er wordt kort gesproken over fysieke ervaringen en lichamelijk gewaarzijn, en hoe dit een rol speelde bij het verkennen van de kunstwerken, zoals het gevoel van beweging rond het kunstwerk en de invloed van verschillende posities en rollen op het waarnemen van het kunstwerk. Bi merkte op dat het proces van de opstelling haar hielp om verbinding te maken met het kunstwerk en om haar lichaam en gevoelens te betrekken. Ze beschreef het als een proces dat voornamelijk door het lichaam gaat en waarbij ze haar denken kon loslaten en zich kon laten leiden door het gevoel. Er werden echter geen specifieke voorbeelden gegeven van lichamelijke sensaties die bijdroegen aan het begrip van de kunstwerken omdat het experiment wat te lang geleden is om deze herinneringen terug te halen.
- Bi merkte op dat haar perspectief op het kunstwerk veranderde tijdens de opstellingen, vooral omdat ze verschillende rollen aannam en verschillende perspectieven verkende.

- Bi deelt haar ervaring met de ruimte waar de sessie plaatsvond, evenals haar interactie met voorbijgangers en de invloed van deze omgeving op de sessie. Ze vond de setting buiten aangenaam en vond ook dat dit bijdroeg aan de ervaring. Ze merkte op dat ze zich niet op de tijd concentreerde tijdens de sessie.
- Ze reflecteert op de betekenis van het kunstwerk na afloop, waarbij ze aangeeft dat het proces rond het kunstwerk voor haar meer betekenis had dan het werk zelf.
- Bi herinnert zich dat ze tijdens de opstellingen vragen had over de bedoeling van de maker van het kunstwerk en hoe het tot stand was gekomen, maar ze kan niet precies herinneren welke specifieke informatie ze uit de interactie met het werk heeft gehaald. Wel ontdekte ze verschillende perspectieven door de interactie met anderen en de opstellingen.

Bi geeft aan een positieve ervaring te hebben gehad tijdens de sessie, waarbij ze een diepere verbinding met kunst en anderen heeft ervaren. Ze beschreef enthousiasme, blijdschap en opgeladenheid, tijdens de opstelling met het tweede kunstwerk. Ze voelde zich energiek en genoot van de ervaring van de groepsactiviteit rond het kunstwerk.

Wat zijn de nieuwe hypothesen die de respondent aangedragen heeft? Zijn er elementen die eventueel in latere interviews aangedragen kunnen worden?

- **De rol van ervaring met opstellingswerk:** Bi speculeert dat haar eerdere ervaring met opstellingswerk haar geholpen heeft om zich gemakkelijker met de kunstwerken te verbinden tijdens het experiment. Ze vraagt zich af of ze dezelfde verbinding met haar lichaam en gevoel had kunnen ervaren als ze geen ervaring had gehad met opstellingswerk. Ze vraagt zich ook af of haar kennis over opstellingen haar hielp om zich meer open te stellen voor de ervaring, maar was hier niet helemaal zeker van.
- **De invloed van de setting:** Bi suggereert dat de setting van de sessie, met een kleine groep en een veilige en zachte omgeving, mogelijk heeft bijgedragen aan haar vermogen om diepere verbindingen te ervaren tijdens het experiment. Ze stelt dat de veiligheid en het dynamische proces van de opstellingen haar hebben geholpen om haar denken los te laten en meer in contact te komen met haar gevoel en lichaam.
- **De groepsdynamiek:** Bi voelde zich meer betrokken en kon gemakkelijker contact maken met haar gevoel tijdens de groepsopstelling met het tweede kunstwerk. Ze geloofde dat de groepsdynamiek en de gezamenlijke focus op hetzelfde doel hielpen om haar meer op haar gemak te stellen en haar in staat stelden om haar onzekerheid los te laten.
- **Verskillende perspectieven door beweging rond het kunstwerk:** Bi merkte op dat het verkennen van het kunstwerk vanuit verschillende posities en perspectieven tijdens de opstelling haar in staat stelde om het werk op een veel diepere en interessantere manier te ervaren dan wanneer ze er alleen maar voor zou staan. Ze waardeerde vooral de mogelijkheid om te bewegen en verschillende perspectieven te verkennen.
- **Nieuwsgierigheid naar de betekenis van het kunstwerk:** Bi gaf aan dat ze na de sessie nieuwsgierig was naar het kunstwerk en graag meer te weten wilde komen over de betekenis ervan. Hoewel ze het kunstwerk zelf niet meer had opgezocht, vond ze het proces van betrokkenheid bij het kunstwerk tijdens de opstelling waardevol en betekenisvol.

Welke elementen werkten minder goed? Zijn er suggesties om deze elementen in een volgend experiment te verbeteren?

- **Persoonlijke onzekerheid en behoefte aan tijd:** Bi merkte op dat ze zich minder comfortabel voelde bij het eerste kunstwerk in vergelijking met het tweede. Ze voelde zich eerder onzeker, was teveel bezig met haar gedachten en met het observeren van anderen en had moeite om verbinding te maken met het kunstwerk. Dit leidde tot meer denken en minder in het moment zijn, minder focus op haar eigen ervaring. Bi gaf aan dat ze wat tijd nodig had om zich veilig te voelen en zich te kunnen openstellen voor de activiteit. De onzekerheid die ze aanvankelijk voelde, verminderde naarmate de sessie vorderde en ze zich meer op haar gemak voelde in de groep.
- **Te open vragen:** Bi vond bepaalde vragen, zoals "Hoe is het hier?" te open en vaag, wat haar onzekerheid vergrootte en haar spanning veroorzaakte. Ze suggereerde dat meer concrete vragen haar mogelijk zouden helpen om beter te kunnen reageren en meer in het gevoel te komen.